22011D0078

6.10.2011. SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE L 262/45

ODLUKA ZAJEDNIČKOG ODBORA EGP-a

br. 78/2011

od 1. srpnja 2011.

o izmjeni Priloga IX. (Financijska pitanja) Sporazumu o EGP-u

ZAJEDNIČKI ODBOR EGP-a,

uzimajući u obzir Sporazum o Europskom gospodarskom prostoru, kako je izmijenjen Protokolom o prilagodbi Sporazuma o Europskom gospodarskom prostoru, dalje u tekstu „Sporazum", a posebno njegov članak 98.,

budući da:

(1) Prilog IX. Sporazumu izmijenjen je Odlukom Zajedničkog odbora EGP-a br. 120/2010 od 10. studenoga 2010. ([1])

(2) Direktivu 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) ([2]) trebalo bi uključiti u Sporazum.

(3) Direktiva 2009/138/EZ stavlja izvan snage, s učinkom od 1. studenoga 2012., direktive Vijeća 64/225/EEZ ([3]), 73/239/EEZ ([4]), 73/240/EEZ ([5]), 76/580/EEZ ([6]), 78/473/EEZ ([7]), 84/641/EEZ ([8]), 87/344/EEZ ([9]), 88/357/EEZ ([10]) i 92/49/EEZ ([11]) te direktive 98/78/EZ ([12]), 2001/17/EZ ([13]), 2002/83/EZ ([14]) i 2005/68/EZ ([15]) Europskog parlamenta i Vijeća, koje su unijete u Sporazum, i koje se stoga treba staviti izvan snage sukladno Sporazumu s učinkom od 1. studenoga 2012.

(4) Direktiva 2009/138/EZ preinaka je akata stavljenih izvan snage i zbog toga trenutačne EGP prilagodbe tim inačicama treba djelomično sačuvati,

([1]) SL L 58, 3.3.2011., str. 77.
([2]) SL L 335, 17.12.2009., str. 1.
([3]) SL 56, 4.4.1964., str. 878/64.
([4]) SL L 228, 16.8.1973., str. 3.
([5]) SL L 228, 16.8.1973., str. 20.
([6]) SL L 189, 13.7.1976., str. 13.
([7]) SL L 151, 7.6.1978., str. 25.
([8]) SL L 339, 27.12.1984., str. 21.
([9]) SL L 185, 4.7.1987., str. 77.
([10]) SL L 172, 4.7.1988., str. 1.
([11]) SL L 228, 11.8.1992., str. 1.
([12]) SL L 330, 5.12.1998., str. 1.
([13]) SL L 345, 19.12.2002., str. 1.
([14]) SL L 323, 9.12.2005., str. 1.
([15]) SL L 323, 9.12.2005., str. 1.

DONIO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Prilog IX. Sporazumu mijenja se kako slijedi:

1. Naslov „(i) Neživotno osiguranje" u poglavlju I. (Osiguranje) preimenuje se u „(i) Neživotno i životno osiguranje".

2. Točka 1. (Direktiva Vijeća 64/225/EZ) renumerira se u točku 1.a.

3. Ispred nove točke 1.a (Direktiva Vijeća 64/225/EEZ) umeće se sljedeća točka:

„1. **32009 L 0138:** Direktiva 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 25. studenoga 2009. o osnivanju i obavljanju djelatnosti osiguranja i reosiguranja (Solventnost II) (S L 335, 17.12.2009., str. 1.).

Odredbe Direktive, u smislu ovog Sporazuma, sadržavaju sljedeće prilagodbe:

(a) Sljedeće se dodaje u članak 8.:

‚(5) na islandskom Viðlagatrygging Íslands.';

(b) Članci od 57. do 63. u vezi s bonitetnom procjenom predloženog stjecatelja na primjenjuje se ako je predloženi stjecatelj, kako je definiran u Direktivi, smješten ili dobio odobrenje za rad izvan područja ugovornih stranaka;

(c) u članku 157. stavku riječi ‚i prema Uredbi (EZ) br. 593/2008' brišu se;

(d) članak 171. se ne primjenjuje. Primjenjuje se sljedeća odredba:

Svaka se ugovorna stranka može, pomoću sporazuma sklopljenih s jednom ili više trećih zemalja, suglasiti s primjenom odredaba različitih od onih koje su navedene u člancima 162. i 170. Direktive pod uvjetom da je njezinim osiguranicama omogućena odgovarajuća i istovrijedna zaštita. Ugovorne stranke se informiraju i savjetuju prije sklapanja takvih sporazuma. Ugovorne stranke ne primjenjuju na podružnice društava za osiguranje čija su sjedišta izvan područja ugovornih stranaka one odredbe koje rezultiraju povlaštenijim tretmanom od onoga koji se priznaje podružnicama društava za osiguranje čija su sjedišta na području ugovornih stranaka;

(e) kad Europska unija pregovara s jednom ili više trećih zemalja na temelju članka 175., pokušava postići jednaki tretman za društva za osiguranje i reosiguranje država EFTA-e;

(f) u pogledu tretmana treće zemlje prema društvima za osiguranje i reosiguranje kako je opisano u članku 177., primjenjuje se sljedeće:

S ciljem postizanja najvišeg stupnja usklađivanja u primjeni režima za treće zemlje u vezi s osiguranjem i reosiguranjem, ugovorne stranke izmjenjuju informacije kako je opisano u članku 177. stavku 1, a savjetovanje se održava vezano uz pitanja iz članka 177. stavka 2. u okviru Zajedničkog odbora EGP-a i u skladu s posebnim postupcima s kojima su suglasne ugovorne stranke;

(g) tekst članka 178. zamjenjuje se sljedećim:

‚1. Ovaj se članak primjenjuje na ugovore iz stavka 2. bez obzira nalazi li se obuhvaćeni rizik na području ugovorne stranke ili ne, i na druge ugovore o osiguranju koji pokrivaju rizik koji se nalazi unutar područja ugovornih stranaka. Ne primjenjuje se na ugovore o reosiguranju.

2. Ugovor o osiguranju koji pokriva veliki rizik kako je definirano u članku 13. stavku 27. uređuje se pravom koji izaberu stranke.

U mjeri u kojoj primjenjivo pravo nisu izabrale stranke, ugovor o osiguranju uređuje se pravom zemlje u kojoj osiguravatelj ima uobičajeno boravište. Ako je jasno iz svih okolnosti slučaja da je ugovor očito povezaniji s drugom zemljom, primjenjuje se pravo te druge zemlje.

3. Pravo kojim se uređuje ugovor odabiru stranke u skladu sa sljedećim odredbama:

(a) izbor se izričito i jasno iskazuje uvjetima ugovora ili okolnostima slučaja. Stranke prema svom izboru mogu izabrati pravo primjenjivo na cijeli ili samo dio ugovora;

(b) stranke mogu u bilo kojem trenutku pristati da ugovor bude podložan pravu koje je različito od prava koje ga je dotad uređivalo. Bilo koja promjena zakona koji bi se primjenjivao, a koja je učinjena nakon sklapanja ugovora, ne dovodi u pitanje njegovu formalnu valjanost ili nepovoljno utječe na prava trećih strana;

(c) ako su svi drugi elementi relevantni za stanje u trenutku izbora prisutni u zemlji čije pravo stranke nisu izabrale, izbor stranaka ne dovodi u pitanje primjenu odredaba prava te druge države od kojih nije moguće odstupiti sporazumom;

(d) ako su svi drugi elementi relevantni za stanje u trenutku izbora prisutni u jednoj ili više ugovornih stranaka, izbor stranaka u pogledu primjenjivog prava, a koje nije pravo ugovorne stranke, ne dovodi u pitanje primjenu odredaba propisa EGP-a i, prema potrebi, njihovu primjenu od strane suda ugovorne stranke, od kojih nije moguće odstupiti sporazumom.

4. Postojanje i valjanost suglasnosti stranaka na izbor primjenjivog prava određuje se u skladu sa sljedećim odredbama:

(a) postojanje i valjanost ugovora, ili bilo kojeg uvjeta ugovora, određuje se pravom kojim bi se uređivao taj ugovor na temelju ovog članka da su ugovor ili uvjet ugovora valjani.

Neovisno o tome, kako bi se utvrdilo da nije suglasna, stranka se može pozvati na pravo zemlje u kojoj se nalazi njezino uobičajeno boravište ako se iz okolnosti može zaključiti da ne bi bilo uputno utvrditi učinak njezinog ponašanja u skladu s pravom određenim u podstavku 1. ove točke;

(b) ugovor sklopljen između osoba, ili njihovih zastupnika, koji su u istoj zemlji u trenutku sklapanja formalno je valjan ako zadovoljava formalne zahtjeve prava koje ga u bitnom uređuje u skladu s pravom ovog članka ili pravu zemlje gdje je sklopljen.

Ugovor sklopljen između osoba, ili njihovih zastupnika, koji su u različitim zemljama u trenutku sklapanja formalno je valjan ako zadovoljava formalne zahtjeve prava koje ga u bitnom uređuje u skladu s ovim člankom, ili s pravom jedne od zemalja u kojoj je bilo koja od stranaka ili njihovih zastupnika prisutna u vrijeme sklapanja ugovora, ili s pravom zemlje u kojoj bilo koja od stranaka ima svoje uobičajeno boravište u tom trenutku.

Jednostrano postupanje radi ostvarivanja pravnog učinka u vezi s postojećim ili predviđenim ugovorom formalno je valjan ako zadovoljava formalne zahtjeve prava koje ga u bitnom uređuje ili bi ga u bitnom uređivalo u skladu s ovim člankom, ili s pravom zemlje u kojoj je postupanje poduzeto, ili s pravom zemlje u kojoj osoba koje je poduzela to postupanje ima svoje uobičajeno boravište u tom trenutku.

Neovisno o podstavcima od 1. do 3., ugovor čiji je predmet stvarno pravo na nekretninu ili zakupstvo nekretnine podložan je formalnim zahtjevima prava zemlje u kojoj se vlasništvo nalazi ako prema tom pravu:

i. ti se zahtjevi uvode neovisno o zemlji u kojoj je ugovor sklopljen i neovisno o pravu kojim se uređuje ugovor; i

ii. od tih zahtjeva nije moguće odstupiti sporazumom;

(c) u ugovoru sklopljenom između osoba koje su u istoj zemlji, fizička osoba koja bi bila pravno i poslovno sposobna prema pravu te zemlje može se pozvati na svoju nesposobnost koja proizlazi iz prava druge zemlje, samo ako je druga stranka ugovora bila svjesna te nesposobnosti u vrijeme sklapanja ugovora ili toga nije bila svjesna kao posljedica nepažnje.

5. U slučaju ugovora o osiguranju koji nije ugovor na koji se odnosi stavak 2., stranke mogu izabrati samo sljedeće pravo u skladu sa stavkom 3.:

(a) pravo bilo koje ugovorne stranke u kojoj se rizik nalazi u vrijeme sklapanja ugovora;

(b) pravo zemlje u kojem osiguranik ima uobičajeno boravište;

(c) u slučaju životnog osiguranja, pravo ugovorne stanke čiji je osiguranik državljanin;

(d) pravo ugovorne stranke za ugovore o osiguranju koji pokrivaju rizike ograničene na događaje koji se zbivaju u jednoj ugovornoj stranci osim ugovorne stranke u kojoj se nalazi rizik;

(e) ako se osiguranik prema ugovoru koji potpada pod ovaj stavak bavi komercijalnom ili poslovnom aktivnošću ili slobodnim zanimanjem, a ugovor o osiguranju obuhvaća dva ili više rizika koji se odnose na te aktivnosti i odvijaju se u različitim ugovornim strankama, pravo bilo koje od ugovornih stranaka ili pravo zemlje u kojoj osiguranik ima uobičajeno boravište.

Ako, u slučajevima utvrđenima u točkama (a), (b) i (e) ovog stavka, ugovorne stranke omoguće veću slobodu izbora prava primjenjivog na ugovor o osiguranju, stranke mogu koristiti tu slobodu izbora.

U mjeri u kojoj primjenjivo pravo nisu izabrale stranke u skladu s ovim stavkom, takav ugovor se uređuje pravom ugovorne stranke u kojoj se nalazi rizik u vrijeme sklapanja ugovora.

6. Sljedeća dodatna pravila se primjenjuju na ugovore o osiguranju koji pokrivaju rizik za koji ugovorna stranka uvodi obavezu zaključivanja osiguranja:

(a) ugovorom o osiguranju se ne zadovoljava obveza zaključenja osiguranja osim ako je usklađen s posebnim odredbama koje se odnose na to osiguranje, a utvrđuje ih ugovorna stranka koja uvodi obvezu. Ako su pravo ugovorne stranke u kojoj se rizik nalazi i pravo ugovorne stranke koja uvodi obvezu u opreci, potonje ima prednost;

(b) odstupajući od stavaka 2. i 4., ugovorna stranka može utvrditi da se ugovor o osiguranju uređuje pravom ugovorne stranke koje uvodi obavezu zaključivanja osiguranja.

7. Za potrebe stavka 4. trećeg podstavka i stavka 5., ako su ugovorom obuhvaćeni rizici koji se nalaze u više od jedne ugovorne stranke, smatra se da se ugovor sastoji od nekoliko ugovora pri čemu se svaki odnosi na samo jednu ugovornu stranku.

8. Za potrebe ovog članka, zemlja u kojoj se rizik nalazi određuje se u skladu s člankom 13. stavkom 13. i, u slučaju životnog osiguranja, zemlja u kojoj se rizik nalazi je zemlja preuzimanja obveza u smislu članka 13. stavka 14.';

(h) prilogu III.A dodaje se sljedeće:

,29. u slučaju Republike Islanda: ‚Hlutafélag';

30. u slučaju Kneževine Lihtenštajn: ‚Aktiengesellschaft', ‚Europäische Gesellschaft (SE)', ‚Genossenschaft', ‚Europäische Genossenschaft (SCE)';

31. u slučaju Kraljevine Norveške: ‚Aksjeselskaper', ‚Gjensidige selskaper'.';

(i) Prilogu III.B dodaje se sljedeće:

,29. u slučaju Republike Islanda: ‚Hlutafélag';

30. u slučaju Kneževine Lihtenštajna: ‚Aktiengesellschaft', ‚Europäische Gesellschaft (SE)', ‚Genossenschaft', ‚Europäische Genossenschaft (SCE)';

31. u slučaju Kraljevine Norveške: ‚Aksjeselskaper', ‚Gjensidige selskaper'.';

(j) prilogu III.C dodaje se sljedeće:

,29. u slučaju Republike Islanda: ‚Hlutafélag';

30. u slučaju Kneževine Lihtenštajna: ‚Aktiengesellschaft', ‚Europäische Gesellschaft (SE)', ‚Genossenschaft', ‚Europäische Genossenschaft (SCE)';

31. u slučaju Kraljevine Norveške: ‚Aksjeselskaper', ‚Allmennaksjeselskaper', ‚Gjensidige selskaper'.'"

4. U točku 31.d (Direktiva 2003/41/EZ Europskog parlamenta i Vijeća) dodaje se sljedeće:

„, kako je izmijenjena:

— **32009 L 0138:** Direktiva 2009/138/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 335, 17.12.2009., str. 1.)."

5. Tekst točaka 1.a (Direktiva Vijeća 64/225/EEZ), 2. (Prva direktiva Vijeća 73/239/EEZ), 3. (Direktiva Vijeća 73/240/EEZ), 4. (Direktiva Vijeća 78/473/EEZ), 5. (Direktiva Vijeća 84/641/EEZ), 6. (Direktiva Vijeća 87/344/EEZ), 7. (Druga direktiva Vijeća 88/357/EEZ), 7.a (Direktiva Vijeća 92/49/EEZ), 7.b (Direktiva 2005/68/EZ Europskog parlamenta i Vijeća), 12.c (Direktiva 98/78/EZ Europskog parlamenta i Vijeća) i 13.a (Direktiva Vijeća 2001/17/EZ Europskog parlamenta i Vijeća) briše se s učinkom od 1. studenoga 2012.

6. Tekst, i naslov koji se na njega odnosi, točke 11. (Direktiva 2002/83/EZ Europskog parlamenta i Vijeća) briše se s učinkom od 1. siječnja 2012.

7. Naslovi „iv. Nadzor i računi" i „v. Druga pitanja" u poglavlju I. (Osiguranje) renumeriraju se kao naslovi „iii. Nadzor i računi" i „iv. Druga pitanja" s učinkom od 1. studenoga 2012.

Članak 2.

Tekst Direktive 2009/138/EZ na islandskom i norveškom jeziku, koji se objavljuje u Dodatku o EGP-u *Službenom listu Europske unije*, vjerodostojan je.

Članak 3.

Ova Odluka stupa na snagu 2. srpnja 2011., pod uvjetom da su sve obavijesti iz članka 103. stavka 1. Sporazuma podnesene Zajedničkom odboru EGP-a (*).

Članak 4.

Ova se Odluka objavljuje u odjeljku o EGP-u i Dodatku o EGP-u *Službenom listu Europske unije*.

Sastavljeno u Bruxellesu 1. srpnja 2011.

Za Zajednički odbor EGP-a

Predsjednik

Kurt JÄGER

(*) Ustavni su zahtjevi navedeni.

Jednostrana izjava Lihtenštajna u vezi s Odlukom br. 78/2011 o uključenju Direktive 2009/138/EZ u Sporazum

„Kneževina Lihtenštajn sklopila je 1996. dvostrani sporazum sa Švicarskom o izravnom osiguranju. Na temelju uzajamnosti, cilj je Sporazuma urediti uvjete koji su nužni i dovoljni da se društvima za osiguranje čija su sjedišta na području ugovorne stranke omogući uživanje slobode poslovnog nastana i pružanja usluga u pogledu izravnog osiguranja na području druge ugovorne stranke.”